

(המשך מעמוד 7)

השימה הצהלה בישראל על המתרחש בפת"ח הבהירה לפלסטינים את התמונה עוד יותר.

במצב זה הגיבו הפלסטינים ברחבי העולם כפי שמגיב כל עם נורמלי. מול התקפת האויב החיצוני הם מתלכדים סביב הנהגתם, ומוקיעים את סוכני היריב מבית. כך קרה לאבריציאלה ולהבריו.

המצב בשטח

מורידה הגדולה בפת"ח חרלה מלהיות כזאת. במקומה באה מילחמה רגילה — מילחמה של הדיקטטורה הסורית באש"ף העצמאי. זו אינה אלא המשך ההתקפה הישראית לית עליו.

אנשי אבריציאלה שוב אינם מורדים. הם הסבו משהפסיסעולה עם האויב, ותו לא.

אילו היה זה נסיון רגיל לפוטש במדינה עצמאית, הוא היה מתמוטט ונעלם תוך 24 שעות, כאשר היה מתברר כי המוני העם /או יחידות הצבא אינם מצטרפים למרד. העולם שומע על נסיונות נפל כאלה במדינות שונות עתים לבקרים.

אלא שבמיקרה הזה המצב הממשי מסוכן הרבה יותר.

כל כוחות אש"ף בכקאע אינם אלא איים בתוך הצבא הסורי. הם נתונים לחלוטין תחת שליטת הסורים, היכולים לנתק אותם, למנוע מהם אספקה של מזון ותחמושת, לתקוף אותם ולנסות לחסל אותם. לסורים יש, כמובן, עדיפות כבירה על פני הפלסטינים. החטיבה הלובית, המצוייה בשטח, מסכנת את המצב עוד יותר.

כיום המצב הוא כזה: מיעוט מיעוטי של אנשי פת"ח בכקאע — ומיעוט זעיר עוד יותר בלבנון כולה — הצטרפו למורדים — למרות שיש בידי הסורים להציע שוחר בלתימוגבל למי שמצטרף אליהם, ולהפעיל לחץ עצום על המפקדים והלוחמים שאינם רוצים להצטרף אליהם. מישפחות הלוחמים האלה נמצאות ברובן המכריע בתחום השליטה הסורי, בלבנון או בסוריה עצמה. מישפחות רוב המפקדים חיות בדמשק.

למיעוט מבוסס זה — בין 140 ו-160 לוחמים מכל הדרגים, לפי המידע המוסמך — מצטרפים בשעת הצורך חברי הקבוצות הפרו-סוריות והפרו-לוביות האחרות, אשר מפקדיהן מקבלים שכר מדמשק ומטריפולי (לוב). אלה כוללים את

ה"מרידה" הגדולה

בפת"ח הפכה

למילחמה של

הדיקטטורה הסורית

באש"ף העצמאי

אירגונו של אחמד ג'בריל (החזית העממית לשחרור פלסטין — המפקדה הכללית, הממומנת על-ידי קדאפי) ואל-צ'עיקה, שהיתה תמיד סוכנות סורית גלוויה, המופעלת והממומנת כולה על-ידי שרותי הביטחון הסוריים. מיספר אנשיו של ג'בריל מגיע לכמה מאות, ואילו מיספר חברי אל-צ'עיקה תלוי ככל עת כרצון המפעילים הסוריים.

לקבוצה זו הצטרפה לאחרונה הקבוצה הגרוריסמית של אבריציאל — אז לס"ח חות אותו חלק ממנה הפועל מתוך דמשק. אבריציאל טען תמיד שהוא פת"ח האמיתי, קרא לאירגונו בשם פת"ח ואת ביטאונו הוא קרא על-שם הביטאון הרישמי של פת"ח. במקום המורדים פועלות יחידות הצבא הסורי והחטיבה הלובית, הוקפות את פעולותיהן על חשבון המורדים.

כל הכוחות האחרים של פת"ח בלבנון — יותר מ-12 אלף איש, יחד עם אוכלוסיית הפליטים הפלסטיניים — מתנגדים באופן מוחלט למרד ותומכים בערפאת. בכל הפוזורה הפלסטינית לא מצא ה"מורד" זה חיובי בלשמה, ויהיה קצין שבקי טנים.

(בשבוע הבא: מה עומד לקרות — התסריטים האפשריים.)

דיין עם ברסורת - ופעם קואליציה

דיין עם הורביץ פעם אופוזיציה -

לקואליציה היו חסרים שני ח"כים — והכסף ענה על

הכל. התעריף שנקבע: 100 אלף דולר לראש!

מכירת תל"ם

מחוקות המילים. או בעקיפין" הרי היתרה תשולם מתוך תקציב הבחירות (של הליכוד). התשלומים יהיו כדלקמן (מדי חודש בחודשו)

מתוך הקצבת הכנסת (של תל"ם)	5,600 דולר
חרות תשתית ב" ליברלים	3,500 "
לעם	1,200 "
(סך הכל)	11,500 (דולר)
החזר לשניהם לצורך הוצאותיהם והחזקת פעילות יתרה (לתשלום על-ידי הליכוד)	2,800 (דולר)
הגנו ממליצים לקבל הסדר כזה, שהוסבר גם אישית לגיבוי הליכוד.	8,700 (דולר)

בברכה איתן לבני

שנאה (לבגין) והבטיח לנו (צריך להיות: להם, לח"כים של תל"ם) שושיט לנו (כנ"ל, לבן-פורת ולהורביץ) עזרה. בעיקבות שיחותינו עם השניים, הנני מציע פרעון החוב על-ידי הליכוד:

- הסכום שנקצה יהיה 200,000 דולרים ברוטו (שערכם היום הוא בערך עשרה מיליוני שקלים). התשלום יהיה ברוטו, זאת אומרת כשנתיים. התשלום יהיה ברוטו, זאת אומרת היתרה וכן הריבית שתצטבר, זה עניינם הם.
- כל הסדר שיקבע יהיה מותנה בכך שישארו בקואליציה. באם תהיה פרישה מצידם תהיה הפסקת התשלומים וההסדר.
- כספי מימון של הכנסת השייכים לשניהם ישארו משועבדים לבנק שנתן להם את ההלוואה וכן ישארו ערבים במיסגרת שקבעו מלכתחילה.
- מוצע, כי באם תוקדמנה הבחירות והשניים יהיו קשורים לליכוד ישירות (כאן

סביב ביירות הנצורה היו נטושים קרבות עזים באותו יום שני, 5 ביולי 1982. אך בכנסת בירושלים היה זה יום רדיונים אפור. כאשר עלה הח"כ מרדכי ברפורת, איש סיעת תל"ם שאותה יסד משה דיין, על הדוכן, היו נוכחים כאלה המליאה רק ח"כים מעטים. ברפורת נשבע אמונים כשר בממשלת ישראל. רוב הח"כים ישבו כאלהם הטלויזיה, ליד מזונו הכנסת, וצפו במישחק הכדורגל המסעיר שנערך באליפות העולם בספרד בין נבחרות איטליה וברזיל. לצערם של ח"כים רבים, הסתיים המישחק בניצחונה של הנבחרת האיטלקית. השבעתו של ברפורת כשר, והצטרפותו של חברו לסיעה, הח"כ יגאל (אין לי) הורביץ לליכוד, היו חשובים מאוד לליכוד. לפני כן היו לקואליציה הממשלתית רק 59 חברי כנסת. הצטרפות תל"ם לקואליציה השיבה את הרוב בכנסת לממשלה.

אך אותו יום שני היה חשוב מאוד גם מבחינה אחרת. זה היה היום שבו נקנתה מיסלגה אחת על-ידי מיסלגה אחרת. הליכוד קנה את תל"ם בדולרים ורכיקים ומרשרשים.

שטר-המכר עצמו נערך ונחתם רק כמה חודשים אחר-כך, בנובמבר של שנת 1982. מכיוון שמדובר היה באופן ברור ביותר בענייני כספים, עסקו בתהליך הקנייה של תל"ם גיבוי הליכוד. האיש שניסח את הסכם הקנייה היה הגיבוי של הגדולה במיפלגות הליכוד, הח"כ איתן לבני מתנועת החרות.

לידי העולם הזה הגיע המכתב ששיגר איתן לבני לגיבוי הליכוד, מיכתב המהווה הסכם לכל דבר. להלן הנוסח המלא של המכתב (ראה תצלום). הסברי העולם הזה ניתנים בסוגריים ובאות שונה.

בגין עם ליבני יושיט עזרה

הצד שנתן לבעיה התנח על תל"ם

בהמשך לשיחותנו בנידון הריני מתכבד להציע פיתרון כדלקמן:

רשימת תל"ם נקלעה לחובות בעיקבות מערכת הבחירות האחרונה הכנסת ולפי בדיקתי האישית החוב היה למעלה מ-240,000 דולרים ארצות-הברית. לפני זמן מה פנו שני הח"כים שלהם לרוח"מ (ראש הממשלה, מנחם בגין), בבקשת עזרה, בעיקבות ההצטרפות שלהם, דבר